

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 7. Mai 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 7 maja 1941 r.	Nr. 39
-------------	--	---------------

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
19. 4. 41	Siebente Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 1. November 1939 über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement	253
	Siódme postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 1 listopada 1939 r. o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie	253
30. 4. 41	Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 20. Dezember 1940 über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr	254
	Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1940 r. o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego	254
24. 4. 41	Anordnung über Ausnahmen von der Verordnung vom 22. Februar 1940 über die Beschränkung des Arbeitsplatzwechsels	259
	Zarządzenie w sprawie wyjątków od rozporządzenia z dnia 22 lutego 1940 r. o ograniczeniu zmiany miejsca pracy	259

Siebente Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 1. November 1939 über die
Verwaltung der Monopole im
Generalgouvernement.

Vom 19. April 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement vom 1. November 1939 (VBIGG. S. 27) bestimme ich:

§ 1

Die Kleinverkaufspreise für die von der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement erzeugten Zigarren werden wie folgt festgesetzt:

	je Stück
für die Zigarrensorte „Präsident“	auf 0,50 Złoty
für die Zigarrensorte „Kasino“	auf 0,40 Złoty
für die Zigarrensorte „Vorwerk“	auf 0,25 Złoty
für die Zigarrensorte „Zigarillo“	auf 0,15 Złoty

§ 2

(1) Die im § 1 genannten Zigarrensorten dürfen nur aus der Originalpackung verkauft werden.

(2) Der Verkauf anderer Zigarrensorten aus der Originalpackung ist verboten.

Siódme postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 1 listopada 1939 r.
o zarządzaniu monopolów w Generalnym
Gubernatorstwie.

Z dnia 19 kwietnia 1941 r.

Celem wykonania rozporządzenia o zarządzaniu monopolów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 1 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 27) postanawiam:

§ 1

Ceny detaliczne za cygara, wyrabiane przez Generalną Dyрекcję Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie, ustala się jak następuje:

	za sztukę
za gatunek cygar „Präsident“	na zł. 0,50
za gatunek cygar „Kasino“	na zł. 0,40
za gatunek cygar „Vorwerk“	na zł. 0,25
za gatunek cygar „Zigarillo“	na zł. 0,15

§ 2

(1) Gatunki cygar, wymienione w § 1, wolno sprzedawać tylko z oryginalnego opakowania.

(2) Sprzedaż innych gatunków cygar z oryginalnego opakowania jest zakazana.

§ 3

(1) Die Kleinverkaufspreise (§ 1) müssen auf der Innenseite des Verschlussdeckels der Originalpackung angegeben sein.

(2) Es ist untersagt, den Verschlussdeckel von der Originalpackung zu entfernen.

§ 4

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 19. April 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Spindler

§ 3

(1) Ceny detaliczne (§ 1) muszą być podane na wewnętrznej stronie wieczka oryginalnego opakowania.

(2) Zabrania się usuwania wieczka z oryginalnego opakowania.

§ 4

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 19 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Spindler

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 20. Dezember 1940 über
die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr.

Vom 30. April 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr vom 20. Dezember 1940 (VBlGG. I S. 379) bestimme ich:

Zu den §§ 2 und 3 der Verordnung.

§ 1

(1) Soweit in der Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr vom 20. Dezember 1940 und in dieser Durchführungsvorschrift nichts anderes bestimmt ist, ist die Einhaltung der Vorschriften der §§ 2 und 3 der bezeichneten Verordnung gemäss den allgemeinen Vorschriften, insbesondere dem Polizeiverwaltungsrecht und dem allgemeinen Verwaltungsbrauch zu überwachen.

(2) Ein Mangel im Sinne des § 2 der Verordnung ist jedes Fehlen oder jede Verminderung einer körperlichen oder geistigen Fähigkeit, die für die Teilnahme am Verkehr auf öffentlichen Strassen bedeutsam ist. Solche Mängel können ständige körperliche (z. B. Fehlen von Gliedmassen, Blindheit, Taubheit, Gelähmtsein) oder geistige Veranlagungen (z. B. Schwachsinn, Geisteskrankheit, epileptische Anfälle) oder Eigenschaften (z. B. Altersschwäche) sein oder vorübergehende Zustände, insbesondere ein Rauschzustand.

(3) Die Eignung zum Führen von Fahrzeugen und Tieren im Sinne des § 3 Abs. 1 Satz 2 der Verordnung ist auf Grund allgemeiner Lebenserfahrung nach pflichtgemäßem Ermessen zu beurteilen; als erhebliche Verstösse im Sinne des § 3 Abs. 2 der Verordnung sind schwere, aber auch solche leichte Verstösse zu betrachten, die für die Beurteilung der Eignung zum Führen von Fahrzeugen oder Tieren bedeutsam sind, insbesondere bei Wiederholungen.

(4) Die Entziehung einer Fahrerlaubnis erfolgt grundsätzlich nicht auf Zeit. Jedoch kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Bedingungen für die Wiedererteilung nach Lage des Falles frei gestalten. Die Bedingungen müssen im Zusammenhang mit den Voraussetzungen für die Erteilung der Fahrerlaubnis stehen, sich also auf die Eignung oder die Befähigung zum Führen von Kraftfahrzeugen beziehen. Besteht bei der Wieder-

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1940 r.
o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego.

Z dnia 30 kwietnia 1941 r.

Celem wykonania rozporządzenia o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego z dnia 20 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 379) postanawiam:

Do §§ 2 i 3 rozporządzenia.

§ 1

(1) O ile w rozporządzeniu o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego z dnia 20 grudnia 1940 r. oraz w niniejszym postanowieniu wykonawczym nie postanowiono inaczej, należy dopilnować przestrzeganie przepisów §§ 2 i 3 oznaczonego rozporządzenia stosownie do ogólnych przepisów, w szczególności przestrzeganie prawa policyjno-administracyjnego i ogólnego zwyczaju administracyjnego.

(2) Wadą w myśl § 2 rozporządzenia jest wszelki brak lub wszelkie zmniejszenie zdolności fizycznej albo psychicznej, mającej znaczenie dla uczestniczenia w ruchu na drogach publicznych. Takimi wadami mogą być trwałe ułomności fizyczne (np. brak członków, ślepota, głuchota, paraliż) lub psychiczne (np. niedorozwój psychiczny, choroba umysłowa, ataki epileptyczne) albo właściwości (np. uwiad starczy) lub stany przemijające, w szczególności stan odurzenia.

(3) Zdarność do prowadzenia pojazdów i zwierząt w myśl § 3 ust. 1 zdanie 2 rozporządzenia należy oceniać na podstawie ogólnego doświadczenia życiowego według zgodnego z obowiązkiem uznania; za znaczne wykroczenia w myśl § 3 ust. 2 rozporządzenia uważać należy ciężkie, jak również także lżejsze wykroczenia, które mają znaczenie dla oceny zdarności do prowadzenia pojazdów lub zwierząt, w szczególności w przypadkach powtórzenia.

(4) Odebranie pozwolenia jazdy następuje zasadniczo bez ograniczenia czasowego. Starosta Powiatowy (Miejski) może jednakowoż swobodnie ustalać warunki powtórnego udzielenia w miarę okoliczności, towarzyszących przypadkowi. Warunki muszą pozostawać w związku z przesłankami dla udzielenia pozwolenia jazdy, muszą zatem odnosić się do zdarności lub uzdolnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych. O ile

erteilung kein Zweifel über die Befähigung, kann von einer nochmaligen Prüfung durch einen amtlich anerkannten Sachverständigen abgesehen werden.

(5) Einarmigen Verkehrsteilnehmern ist die Benutzung eines Fahrrades oder Motorrades nur zu gestatten, wenn die Abgabe von Zeichen zur Änderung der Fahrtrichtung durch entsprechende mechanische Vorrichtungen sichergestellt ist.

Zu § 4 der Verordnung.

§ 2

Kraftfahrzeuge mit nicht mehr als 6 km/h Höchstgeschwindigkeit gelten beim Verkehr auf allen Strassen, die nicht Reichsautobahnen sind, im Sinne der Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr vom 20. Dezember 1940 nicht als Kraftfahrzeuge, sondern als andere Strassenfahrzeuge, auch wenn sie nach der Begriffsbestimmung des § 4 der bezeichneten Verordnung Kraftfahrzeuge sind. Für sie gelten (ausser beim Verkehr auf Reichsautobahnen) die Vorschriften über das „Führen von Kraftfahrzeugen“ (§ 4 der Verordnung) nicht.

Zu § 5 der Verordnung.

§ 3

(1) Grundsätzlich sind Führerscheine für Fahrzeuge aller Art der jeweiligen Führerscheinklasse zu erteilen. Eine Beschränkung (§ 12 Abs. 2 der Verordnung) auf bestimmte Fahrzeuge oder bestimmte Fahrzeugarten soll jedoch erfolgen, wenn der Bewerber den Führerschein nur für eine bestimmte Fahrzeugart, z. B. nur Zugmaschinen mit beschränkter Höchstgeschwindigkeit, beantragt und nur auf einem solchen Fahrzeug die Prüfung ablegen will.

(2) Ein Fahrzeug mit einer Höchstgeschwindigkeit von 20 km/h gehört auch bei einem Gewicht über 3,5 t zur Klasse 4.

(3) Als „Zug“ im Sinne des § 5 Abs. 1 der Verordnung gilt nicht das Führen folgender Anhänger:

1. Anhänger in land- und forstwirtschaftlichen Betrieben, die für wechselnden Zug durch Gespann oder Zugmaschine eingerichtet sind, sowie Fahrzeuge für tierischen Zug, wenn sie ausnahmsweise von einem Kraftfahrzeug mitgeführt werden;
2. land- und forstwirtschaftliche Arbeitsgeräte, die nur im Fahren bestimmungsgemässe Arbeit leisten können (z. B. Pflüge, Drillmaschinen, Mähmaschinen);
3. Maschinen, die im Strassenbau verwendet und von Kraftfahrzeugen mit nicht mehr als 20 km/h Höchstgeschwindigkeit mitgeführt werden;
4. Anhänger hinter Strassenwalzen;
5. Wohn- und Packwagen, die im Gewerbe nach Schaustellerart von Zugmaschinen mit nicht mehr als 20 km/h Höchstgeschwindigkeit mitgeführt werden;
6. Anhänger, die als Verladerampen dienen.

Das Führen dieser „Züge“ bedarf keiner Fahrerlaubnis.

przy powtórnym udzieleniu nie nasuwają się wątpliwości co do uzdolnienia, może być pominięte ponowne badanie przez urzędowo uznanego biegłego.

(5) Uczestnikom ruchu, posiadającym jedno ramię, dozwolić należy używania roweru lub motocyklu tylko wówczas, jeżeli dawanie znaków do zmiany kierunku jazdy zabezpieczone jest przez odpowiednie urządzenia mechaniczne.

Do § 4 rozporządzenia.

§ 2

Pojazdów mechanicznych o maksymalnej szybkości nie większej jak 6 km/h nie uważa się w ruchu na wszelkich drogach nie będących autostradami Rzeszy za pojazdy mechaniczne w myśl rozporządzenia o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego z dnia 20 grudnia 1940 r., lecz za inne pojazdy drogowe, chociażby one nawet były pojazdami mechanicznymi w pojęciu postanowienia § 4 oznaczonego rozporządzenia. Dla nich nie obowiązują (z wyjątkiem ruchu na autostradach Rzeszy) przepisy o „prowadzeniu pojazdów mechanicznych“ (§ 4 rozporządzenia).

Do § 5 rozporządzenia.

§ 3

(1) Zasadniczo należy udzielać prawa jazdy dla pojazdów wszelkiego rodzaju każdorazowej klasy prawa jazdy. Ograniczenie (§ 12 ust. 2 rozporządzenia) do określonych pojazdów albo do określonych rodzajów pojazdów winno jednak nastąpić, o ile kandydat wnosi o prawo jazdy tylko dla określonego rodzaju pojazdu np. tylko dla maszyn pociagowych z ograniczoną szybkością maksymalną i tylko na takim pojeździe chce odbyć egzamin.

(2) Pojazd o maksymalnej szybkości 20 km/h należy do klasy 4 także przy wadze ponad 3,5 t.

(3) Za „pociąg“ w myśl § 5 ust. 1 rozporządzenia nie uważa się prowadzenia następujących wozów przyczepnych:

1. wozów przyczepnych w przedsiębiorstwach rolnych i leśnych, przystosowanych do zmienienia pociągu zaprzęgiem i maszyną pociagową, jak również pojazdy o pociągu zwierzęcym, o ile wyjątkowo ciągnięte są przez pojazd mechaniczny;
2. rolnych i leśnych narzędzi pracy, które tylko w ruchu spełniać mogą stosowną do przeznaczenia pracę (np. pługi, siewniki, kosiarki);
3. maszyn używanych przy budowie dróg i ciągniętych przez pojazdy mechaniczne o szybkości maksymalnej nie większej jak 20 km/h;
4. wozów przyczepnych do walców drogowych;
5. wozów mieszkalnych i ciężarowych w przemyśle w rodzaju wystawy, ciągniętych przez maszyny pociagowe o maksymalnej szybkości nie większej niż 20 km/h;
6. wozów przyczepnych służących jako rampy ładunkowe.

Prowadzenie tych „pociągów“ nie wymaga pozwolenia jazdy.

Zu § 7 der Verordnung.

§ 4

Ausnahmen sind nur zulässig, wenn die aussergewöhnliche körperliche, geistige und charakterliche Reife den Jugendlichen zum Führen von Kraftfahrzeugen geeignet erscheinen lässt. Andere Gründe können eine Ausnahme nicht rechtfertigen. Die Ausnahmegenehmigung kann unter Beschränkungen erteilt werden. Ausnahmen sollen genehmigt werden, wenn der Jugendliche eine Ausbildung als Kraftfahrer in der Hitler-Jugend erfahren hat. Die Genehmigung der Ausnahme gilt mit der Ausfertigung des Führerscheins als erteilt; einer besonderen Ausfertigung bedarf es nicht.

Zu § 8 der Verordnung.

§ 5

(1) Der amtliche Nachweis über Ort und Tag der Geburt soll in einer standesamtlichen Geburtsurkunde, die in abgekürzter Form ausgefertigt sein kann, bestehen. Jedoch genügt auch ein Reisepass, Wehrpass, Taufschein oder dergleichen.

(2) Lichtbilder müssen deutlich und dem Aussehen des Antragstellers zur Zeit des Antrages ähnlich sein.

Zu § 9 der Verordnung.

§ 6

(1) Regelmässig ist ein Strafregisterauszug anzufordern und zu ermitteln, ob der Antragsteller polizeilich bestraft ist. Ergeben sich sonstige Bedenken gegen die Person des Antragstellers, so sind weitere Erhebungen anzustellen.

(2) Bei Antragstellern für die Klasse 4, die dem NSKK oder der Hitler-Jugend angehören, ist von der Prüfung über Kenntnisse der Verkehrsvorschriften abzusehen, wenn sie eine Bescheinigung der für ihren Wohnsitz zuständigen Motorstandarte des NSKK vorlegen, dass sie sich einer Prüfung in den Verkehrsvorschriften mit Erfolg unterzogen haben.

Zu § 10 der Verordnung.

§ 7

(1) Der Führerschein der Klasse 4 gilt für alle Antriebsarten. Ist aber im Einzelfalle aus einem besonderen Grunde lediglich die Erlaubnis zum Führen von Kraftfahrzeugen einer bestimmten Antriebsart erteilt worden, so ist im Führerschein diese Antriebsart anzugeben und dabei besonders zu vermerken, dass nur die Führung von Kraftfahrzeugen dieser Betriebsart gestattet ist. Führerscheine der Klassen 1, 2 und 3 gelten, gleichgültig auf welche Betriebsart sie ausgestellt sind, zum Führen von Kraftfahrzeugen der Klasse 4 jeglicher Betriebsart.

(2) Geht ein Führerschein verloren, wird er beschädigt oder sonst unbrauchbar, so ist auf Antrag eine neue Ausfertigung, die durch Aufschrift als solche bezeichnet sein muss, zu erteilen. Zuständig ist die Behörde, welche die Fahrerlaubnis erteilt hat oder, wenn diese nicht mehr sachlich zuständig ist, die für den Wohnsitz des Antrag-

Do § 7 rozporządzenia.

§ 4

Wyjątki są jedynie dopuszczalne, jeżeli nad zwyczajna dojrzałość fizyczna, psychiczna i charakteru pozwala uważać młodocianych za zdolnych do prowadzenia pojazdu mechanicznego. Wyjątkowe zezwolenie może być udzielone z ograniczeniami. Na wyjątki można zezwolić, jeżeli młodociany nabył wykształcenie jako kierowca pojazdu mechanicznego w „Hitlerjugend“. Zezwolenie na wyjątek uważa się za udzielone z chwilą wygotowania prawa jazdy; nie wymaga się szczególnego wygotowania.

Do § 8 rozporządzenia.

§ 5

(1) Urzędowy dowód o miejscu i dniu urodzenia stanowi winno świadectwo urodzenia urzędu stanu cywilnego, które może być sporządzone w skróconej formie. Jednakowoż wystarcza także paszport, książka wojskowa, metryka chrztu lub tym podobne.

(2) Fotografje muszą być wyraźne i podobne do wyglądu wnioskodawcy w czasie składania wniosku.

Do § 9 rozporządzenia.

§ 6

(1) Prawidłowo należy zażądać wyciągu z rejestrów karnych i zbadać, czy wnioskodawca jest policyjnie karany. O ile poza tym nasuwają się zastrzeżenia co do osoby wnioskodawcy, natenczas wdrożyć należy dalsze dochodzenia.

(2) Odnośnie do wnioskodawców klasy 4-tej, należących do NSKK albo do „Hitlerjugend“, należy zaniechać egzaminu co do znajomości przepisów o ruchu, jeżeli przedłożą zaświadczenia właściwej dla ich siedziby „Motorstandarte NSKK“, o podaniu się egzaminowi co do przepisów o ruchu z dodatnim wynikiem.

Do § 10 rozporządzenia.

§ 7

(1) Prawo jazdy klasy 4 odnosi się do wszystkich rodzajów napędu. Jeżeli jednak w poszczególnym przypadku z szczególnej przyczyny udzielono jedynie pozwolenia do prowadzenia pojazdów mechanicznych oznaczonego rodzaju napędu, należy w prawie jazdy podać rodzaj napędu i przytym osobno zaznaczyć, że dozwolone jest tylko prowadzenie pojazdów mechanicznych tego rodzaju napędu. Prawa jazdy klasy 1, 2 i 3 odnoszą się niezależnie od tego, na który rodzaj napędu są wystawione, do prowadzenia pojazdów mechanicznych klasy 4-tej każdego rodzaju napędu.

(2) W razie zagubienia prawa jazdy, jego uszkodzenia lub niezdatności do użytku, należy na wniosek udzielić nowego wygotowania, które w napisie musi być jako takie oznaczone. Właściwą jest władza, która udzieliła pozwolenia jazdy, albo gdy nie jest ona nadal rzeczowo właściwą, władza właściwa dla miejsca zamieszkania wnioskodaw-

stellers zuständige Behörde. Vor Erneuerung eines verlorengegangenen Führerscheins ist bei der Behörde, welche den verlorenen Schein erteilt hat, in jedem Falle Rückfrage zu halten. Ist nach den Umständen ein Missbrauch des verlorenen Führerscheins zu befürchten, so ist der verlorene Schein auf Kosten des Antragstellers öffentlich für ungültig zu erklären. Die Veröffentlichung erfolgt in dem Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement.

Zu den §§ 8 bis 10 der Verordnung.

§ 8

Die Anträge von Schülern der Reichs- und Motorsportschulen des NSKK auf Erteilung der Fahrerlaubnis werden durch das zuständige Strassenverkehrsamt der betreffenden Reichs- oder Motorsportschule bearbeitet. Dieser Ort gilt insoweit als Wohnort der Schüler.

Zu § 11 der Verordnung.

§ 9

(1) Das zur Prüfung bereitzustellende Fahrzeug muss geeignet sein, dem Sachverständigen die praktische Prüfung zu ermöglichen, ob nach seiner Überzeugung der Prüfling zur Führung von Kraftfahrzeugen der betreffenden Klasse befähigt ist. Zur Feststellung der Fähigkeit des Prüflings ist jedes Fahrzeug brauchbar, bei dessen Führung die wichtigsten Eigenschaften des Prüflings als Kraftfahrer beobachtet werden können. Nötigenfalls haben die Sachverständigen die Prüflinge darauf hinzuweisen, dass der Übergang auf ein grösseres Fahrzeug derselben Klasse nur nach gründlicher Übung und unter Anwendung besonderer Vorsicht erfolgen darf.

Die von den gewerbmässigen Fahrlehrern benutzten Fahrzeuge der Klasse 3 sollen mindestens ein Eigengewicht von 600 kg oder mindestens 1200 ccm Hubraum haben, die der Klasse 2 mindestens ein Eigengewicht von 3,5 t, das nicht erst durch feste Einbauten erreicht worden ist.

(2) Die Prüfung soll möglichst in verkehrsreichen Städten oder verkehrsschwierigen Gegenden stattfinden. Zu fordern sind

1. vollkommen selbständiges Führen eines Kraftfahrzeugs ohne jegliche Hilfe des Fahrlehrers (etwa vorhandene zweite Pedale für den Fahrlehrer sind abzudecken oder zu entfernen); einwandfreie Bedienung beim Lenken, Beschleunigen, Bremsen, Schalten und Kuppeln; Folgen hinter langsam fahrenden Fahrzeugen (Anpassen an den Verkehr);
 2. bei Personenkraftwagen Anfahren in einer Steigung, Wenden auf schmaler Strasse, längeres Rückwärtsfahren auf ein bestimmtes Ziel hin (wechselnde Richtung), Parken (Einordnen in Fahrzeuglücken);
 3. bei Lastkraftwagen ausserdem Herumschalten bei Talfahrt oder bei höheren Geschwindigkeiten auf andere Gänge mit „Zwischengas“.
- (3) In der Prüfung ist durch wenige mündliche Fragen in Stichproben zu ermitteln, ob der Prüfling sich mit den Vorschriften vertraut gemacht

cy. Przed odnowieniem zagubionego prawa jazdy należy w każdym razie skierować do władzy, która udzieliła zagubionego prawa jazdy, zapytanie z żądaniem odpowiedzi. Jeżeli według okoliczności obawiać się należy nadużycia zagubionego prawa jazdy, natenczas należy na koszt wnioskodawcy ogłosić publicznie unieważnienie zagubionego prawa jazdy. Ogłoszenie następuje w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

Do §§ 8—10 rozporządzenia.

§ 8

Wnioski uczniów Szkół Sportu Rzeszy i Szkół Sportu Motorowego NSKK o udzielenie pozwolenia jazdy rozpatruje właściwy Urząd Ruchu Drogowego odnośnie Szkoły Sportu Rzeszy albo Szkoły Sportu Motorowego. Miejsce to uważa się w tych wypadkach za miejsce zamieszkania uczniów.

Do § 11 rozporządzenia.

§ 9

(1) Pojazd mechaniczny, który ma być dostarczony do egzaminu, musi być zdalny do umożliwienia biegłemu praktycznemu egzaminu, czy według jego przekonania kandydat jest uzdolniony do prowadzenia pojazdów mechanicznych odnośnej klasy. Do stwierdzenia zdolności kandydata można użyć każdego pojazdu mechanicznego, przy prowadzeniu którego można śledzić najważniejsze przymioty kandydata jako kierowcy pojazdu mechanicznego. W razie potrzeby mają biegli zwrócić uwagę kandydatów na to, że przejście na większy pojazd mechaniczny tej samej klasy nastąpić może jedynie na podstawie gruntownego ćwiczenia i przy użyciu szczególnej ostrożności.

Pojazdy klasy 3-ciej, używane przez zawodowych nauczycieli jazdy, muszą posiadać przynajmniej 600 kg wagi własnej lub przynajmniej 1200 ccm pojemności skokowej, pojazdy zaś klasy 2-ej przynajmniej 3,5 t. wagi własnej, nie uzyskanej dopiero na skutek trwałych wmontowań.

(2) Egzamin winien się odbywać możliwie w miastach o wzmożonym ruchu, lub też w trudnych dla ruchu okolicach. Wymagać należy:

1. zupełnie samodzielnego prowadzenia pojazdu mechanicznego bez wszelkiej pomocy nauczyciela jazdy (ewentualnie istniejące drugie pedały dla nauczyciela jazdy należy zakryć lub usunąć); nienaganna obsługa przy kierowaniu, przyspieszaniu, hamowaniu, włączaniu wzgl. wyłączaniu i sprzężaniu; prowadzenie za wolno jadącymi pojazdami (przy stosowaniu się do ruchu);
 2. przy osobowych wozach mechanicznych ruszania z miejsca pod górę, zawracania na wąskiej drodze, dłuższego cofania pojazdu w tył do oznaczonego celu (zmienny kierunek), postoju (ustawieniu w szeregu w wolnych miejscach postoju pojazdów);
 3. przy ciężarowych wozach mechanicznych poza tym przełączanie przy zjeździe w dół albo przy większych szybkościach na inne biegi z „międzygazem“.
- (3) Przy egzaminie należy zbadać drogą niewielu ustnych pytań wyrózkowych, czy kandydat jest obeznany z przepisami ważnymi dla bezpie-

hat, die für die Verkehrssicherheit wichtig sind. Schriftliche Ausfüllung eines Fragebogens genügt nicht. Ferner sollen Fragen gestellt werden, die sich auf die körperliche und geistige Eignung des Antragstellers beziehen. Es können an den Prüfling auch Fragen gestellt werden, wie er sich in einer bestimmten Verkehrslage verhalten würde.

(4) Hat der Bewerber die Prüfung nicht bestanden, so erstattet der Sachverständige einen Zwischenbericht mit oder ohne Rückgabe der Akten an die Behörde, je nachdem, ob er es für nötig hält, dass die Verwaltungsbehörde dem Antragsteller besondere Bedingungen auferlegt oder den Antrag endgültig ablehnt.

Zu § 12 der Verordnung.

§ 10

(1) Bei Bedenken hinsichtlich des Hörvermögens hat der untersuchende Arzt festzustellen, ob die gebräuchliche Umgangssprache auf jedem Ohr auf 5 m Entfernung bei abgewandtem Gesicht deutlich verstanden wird. Ist das nicht der Fall, so hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) eine Fahrerlaubnis nur dann zu erteilen, wenn der Mangel sicher ausgeglichen ist.

(2) Die Erteilung der bedingten Fahrerlaubnis an einarmige Krafttradfahrer setzt die Gewähr einwandfreier Handhabung der Bedienungsvorrichtungen voraus. Die Abgabe von Zeichen zur Änderung der Fahrtrichtung muss durch entsprechende mechanische Vorrichtungen gewährleistet sein.

Zu § 13 der Verordnung.

§ 11

(1) Für Mitteilungen und Anfragen sind die Formblätter nach vorgeschriebenem Muster zu benutzen.

(2) Von der Anfrage gemäss § 13 Abs. 2 der Verordnung soll bei Inhabern einer ausländischen Fahrerlaubnis abgesehen werden, wenn der Antragsteller glaubhaft macht, dass er im Deutschen Reich oder im Generalgouvernement noch keinen Antrag auf Erteilung der Fahrerlaubnis gestellt hat.

Zu § 16 der Verordnung.

§ 12

(1) Der Nachweis über die Tätigkeit als Kraftfahrzeugführer kann durch Vorlage des ungültig werdenden Führerscheins und der Zulassungspapiere, Versicherungspolice oder ähnliche Papiere über das benutzte Kraftfahrzeug geführt werden, sofern diese Unterlagen auf denselben Namen ausgestellt sind. Für berufsmässige Kraftfahrzeugführer, auch wenn sie den Beruf zur Zeit nicht mehr ausüben, kann die Vorlage des Führerscheins und der Zeugnisse über die Tätigkeit als Kraftfahrzeugführer als ausreichend anerkannt werden. Aus dem Nachweis muss eindeutig zu entnehmen sein, zu welcher Betriebsart und Führerscheinklasse das benutzte Kraftfahrzeug nach § 5 der Verordnung gehört oder gehört hat.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) hat nach Prüfung des Nachweises über die Tätigkeit als Kraftfahrzeugführer die Betriebsart und Klasse für den neuen Führerschein festzusetzen. Im

ceñstwa ruchu. Nie wystarcza piśmienne wypełnienie kwestionariusza. Poza tym winny być stawiane pytania odnoszące się do fizycznego i psychicznego uzdolnienia wnioskodawcy. Kandydaci mogą również być stawiane pytania, jakby się on zachował w określonych warunkach ruchu.

(4) Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu, bieżąco składa władzy sprawozdanie przy zwrocie albo bez zwrotu akt, w miarę tego, czy uważa za konieczne, by władza administracyjna nałożyła na wnioskodawcę szczególne warunki lub też ostatecznie wniosek odrzuciła.

Do § 12 rozporządzenia.

§ 10

(1) W razie wątpliwości co do siły słuchu, winien badający lekarz ustalić, czy zwyczajna mowa potoczna, wyraźnie jest rozumiana każdym uchem na odległość 5 metrów przy odwróconej twarzy. O ile to nie zachodzi, ma Starosta Powiatowy (Miejski) tylko wówczas udzielić pozwolenia jazdy, jeżeli wada ta została na pewno usunięta.

(2) Przesłankę udzielenia warunkowego pozwolenia jazdy kierowcom motocykli posiadającym jedno ramię, stanowi gwarancja nienagannego opanowania przyrządów obsługi. Dawanie znaków do zmiany kierunku jazdy musi być zabezpieczone przez odpowiednie urządzenia mechaniczne.

Do § 13 rozporządzenia.

§ 11

(1) Przy zawiadomieniach i zapytaniach używać należy formularzy o przepisany wzorze.

(2) Przy posiadaczach zagranicznych pozwoleń jazdy należy zaniechać zasięgania wiadomości w myśl § 13 ust. 2 rozporządzenia, o ile wnioskodawca uwiarygodni, że w Rzeszy Niemieckiej lub w Generalnym Gubernatorstwie nie złożył jeszcze wniosku o udzielenie pozwolenia jazdy.

Do § 16 rozporządzenia.

§ 12

(1) Dowód wykonywania czynności kierowcy pojazdu mechanicznego może być prowadzony przez przedłożenie prawa jazdy, które traci ważność i dokumentów dopuszczenia, polisy ubezpieczeniowej lub podobnych papierów co do używanego pojazdu mechanicznego, o ile powyższe dokumenty wystawione są na to samo nazwisko. Dla zawodowych kierowców pojazdu mechanicznego może być uznane za wystarczające przedłożenie prawa jazdy i świadectw dotyczących wykonywania czynności kierowcy pojazdu mechanicznego, chociażby nawet obecnie zawodu nie wykonywali. Z dowodu musi niewątpliwie wynikać, do jakiego rodzaju napędu i klasy prawa jazdy należy albo należał używany pojazd mechaniczny w myśl § 5 rozporządzenia.

(2) Starosta Powiatowy (Miejski) winien po zbądaniu dowodu co do wykonywania czynności kierowcy pojazdu mechanicznego ustalić rodzaj napędu i klasę nowego prawa jazdy. W razie wąt-

Zweifelsfalle ist die Technische Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement zu Rate zu ziehen.

§ 13

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 15. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 30. April 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
W e s t e r k a m p

pliwości należy zasięgnąć zdania Technicznego Urzędu Badania ruchu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 13

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 30 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
W e s t e r k a m p

Anordnung

über Ausnahmen von der Verordnung vom
22. Februar 1940 über die Beschränkung des
Arbeitsplatzwechsels.

Vom 24. April 1941.

Auf Grund des § 7 der Verordnung über die Beschränkung des Arbeitsplatzwechsels vom 22. Februar 1940 (VBI GG. I S. 80) ordne ich an:

§ 1

(1) Der Zustimmung des Arbeitsamts zur Lösung von Arbeitsverhältnissen bedarf es nicht, wenn Dienststellen der öffentlichen Verwaltung im Generalgouvernement Arbeitern oder Angestellten kündigen.

(2) Ebenso bedürfen diese Dienststellen nicht der Zustimmung des Arbeitsamts bei Einstellungen von Arbeitern und Angestellten.

§ 2

Der Zustimmung des Arbeitsamts zur Lösung von Arbeitsverhältnissen bedarf es nicht,

1. wenn ein Angestellter zur Probe oder Aushilfe eingestellt ist und das Arbeitsverhältnis innerhalb eines Monats beendet wird;
2. bei gelegentlichen Dienstleistungen von Arbeitern und Angestellten bis zu längstens einer Woche oder Beschäftigung gegen geringfügiges Entgelt. Als geringfügig ist ein Entgelt bis zu 7 Zloty in der Woche anzusehen.

§ 3

(1) Führer von Verwaltungen und Unternehmer haben die Lösung von Arbeitsverhältnissen nach § 1 und § 2 Nr. 1 dem nach dem Sitze der Verwaltung oder des Betriebes zuständigen Arbeitsamt unter Angabe des Namens, Geburtsdatums, Berufes und der letzten Anschrift der gekündigten Arbeitskraft, gleichzeitig mit dem Ausspruch der Kündigung anzuzeigen.

(2) Arbeiter und Angestellte, deren Arbeitsverhältnis auf Grund des § 1 und § 2 Nr. 1 ohne Zustimmung des Arbeitsamts gelöst wurde, haben sich nach dem Ausscheiden aus ihrer bisherigen Arbeitsstelle unverzüglich bei dem für ihren letzten Wohnort oder gewöhnlichen Aufenthaltsort zuständigen Arbeitsamt zu melden.

§ 4

(1) Diese Anordnung tritt am 15. Mai 1941 in Kraft.

Zarządzenie

w sprawie wyjątków od rozporządzenia z dnia
22 lutego 1940 r. o ograniczeniu zmiany
miejsca pracy.

Z dnia 24 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 7 rozporządzenia o ograniczeniu zmiany miejsca pracy z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 80) zarządzam:

§ 1

(1) Rozwiązanie stosunku pracy nie wymaga zgody Urzędu Pracy, jeżeli placówki urzędowej administracji publicznej w Generalnym Gubernatorstwie dokonują wypowiedzenia pracownikom fizycznym lub umysłowym.

(2) Tak samo nie jest wymagana zgoda Urzędu Pracy dla tych placówek urzędowych przy przyjęciach do pracy pracowników fizycznych i umysłowych.

§ 2

Rozwiązanie stosunku pracy nie wymaga zgody Urzędu Pracy,

1. jeżeli pracownik umysłowy zostaje przyjęty na próbę lub do pomocy i stosunek pracy kończy się w przeciągu miesiąca;
2. przy okolicznościowych świadczeniach usług pracowników fizycznych i umysłowych, trwających najdłużej jeden tydzień lub przy zatrudnieniu za nieznacznym wynagrodzeniem. Za nieznaczne uważa się wynagrodzenie do 7 złotych w tygodniu.

§ 3

(1) Kierownicy zarządów i przedsiębiorcy powinni o rozwiązaniu stosunków pracy według § 1 i § 2 p. 1 donieść równocześnie z dokonaniem wypowiedzenia właściwemu według siedziby zarządu lub przedsiębiorstwa Urzędowi Pracy z podaniem nazwiska, daty urodzenia, zawodu i ostatniego adresu siły roboczej, której wypowiedziano.

(2) Pracownicy fizyczni i umysłowi, których stosunek pracy został rozwiązany na podstawie § 1 i § 2 p. 1 bez zgody Urzędu Pracy, powinni zgłosić się bezzwłocznie po ustąpieniu z ich dotychczasowego miejsca pracy do Urzędu Pracy, właściwego dla ich ostatniego miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu.

§ 4

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1941 r.

(2) Die Bekanntmachung vom 25. November 1940 (Amtlicher Anzeiger für das Generalgouvernement S. 99) tritt mit Ablauf des 14. Mai 1941 ausser Kraft.

Krakau, den 24. April 1941.

**Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

(2) Obwieszczenie z dnia 25 listopada 1940 r. (Dziennik Urzędowy dla Generalnego Gubernatorstwa str. 99), traci moc z upływem dnia 14 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 24 sierpnia 1941 r.

**Kierownik Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).
Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki.
Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).